

Formanden:

Ja, hvis han får lov. Men tak til ministeren for udviklingsbistand. Og så er det udenrigsministeren.

Kl. 13:12

Som udviklingsministeren også har oplyst, arrangeres der den 25. maj en international konference under ledelse af FN og ASEAN i Rangoon.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Fokus er selvsagt lige nu på den humanitære situation, som udviklingsministeren har redegjort for. Derfor skal vi med FN i fokus og med ASEAN-landene, Kina og Indien i en langt mere aktiv rolle fortsætte med at lægge maksimalt pres på generalerne for at sikre fuld og uhindret adgang for den internationale nødhjælp. Det drøftede jeg indgående den 13. maj med generalsekretær for FN, Ban Ki-moon, i New York. Han har haft tætte kontakter med nabolandene og ikke mindst ASEAN.

Burmas generaler havde indtil da ignoreret hans henvendelser, men de seneste dages åbninger fra regimets side viser, at det internationale pres er begyndt at virke. Således ser det ud til, at ASEAN-landene nu kan komme ind med nødhjælp, og generalsekretæren ankommer torsdag til Burma – og John Holmes har jo været der siden søndag.

Danmark har allerede for 2 uger siden demarcheret i ASEAN-landene og Burmas nabolande Indien og Kina, for at få dem til at lægge pres på regimet for at give adgang til nødhjælp. På dansk initiativ har EU også demarcheret i disse lande, og den danske ambassadør i Thailand tog straks til Burma, vurderede situationen og fik lagt det første pres på regimet.

På et særligt indkaldt ASEAN-udenrigsministermøde i Singapore i mandags blev det besluttet at oprette en ASEAN-ledet koordinationsmekanisme, som bl.a. skal sikre en mere effektiv fordeling og anvendelse af international nødhjælp samt en hurtig deployering af nødhjælpsarbejdere.

ASEAN's udenrigsministre besluttede også at etablere en task force under ledelse af ASEAN's generalsekretær, som i tæt samarbejde med FN og repræsentanter for Burmas regering skal fastlægge de nærmere retningslinjer for koordinationsmekanismen.

Af en erklæring fra mødet fremgår, at Burmas regering har givet øjeblikkelig adgang for lægehold fra alle ASEAN-landene. Burmas myndigheder har også oplyst Danmark om, at de vil arrangere en briefing og et besøg til de berørte områder den 22. og den 23. maj fra det internationale samfund.

Selv om det endnu er for tidligt at vurdere resultatet af disse beslutninger, er der grund til i første omgang at glæde sig over ASEAN-landenes beslutsomhed og ASEAN-landenes lederskab med hensyn til en indsats for katastrofen i Burma. Vi kan igen konstatere, at det internationale pres – også i forhold til ASEAN-landene, som vi jo også har lagt pres på – giver resultater.

Men selv om der nu er sket en åbning, er der ikke tvivl om, at det internationale pres for at sikre fuld og uhindret adgang må fortsætte. Regeringen er af den holdning, at alle muligheder skal afprøves for at hjælpe det nødlidende burmesiske folk. Samarbejde og dialog om nødhjælpsindsatsen er stadig vores førsteprioritet, og alle lande, der har indflydelse på generalerne, skal fortsat inddrages i dialogen og kraftigt opfordres til at lægge pres på dem. Samtidig skal landene i regionen fortsat opfordres til at bidrage til nødhjælpsindsatsen gennem forsyning af personel og logistisk støtte. Regeringen vil også arbejde for, at EU, såfremt generalerne på ny lægger hindringer i vejen for nødhjælpen, overvejer nye sanktioner rettet mod generalerne.

Involvering af FN's Sikkerhedsråd er selvsagt den bedste mulighed, som jeg drøftede med Ban Ki-moon, og flere lande har allerede udtalt støtte hertil. Det bakker vi op om. Men Rusland og Kina er imod at inddrage Sikkerhedsrådet, fordi de opfatter dette som en indblanding i Burmas interne anliggender.

Fra vores egen tid som medlem af Sikkerhedsrådet i 2005 og 2006 ved vi jo godt, at det er særdeles vanskeligt at få vedtaget resolutioner om Burma. Selv en sikkerhedsrådsresolution, der blot opfordrer regimet til at give fuld og uhindret adgang for nødhjælp, vil få en vanskelig gang i Sikkerhedsrådet, uagtet at FN-topmødeerklæringen fra 2005, som blev vedtaget enstemmigt af 150 stats- og regeringschefer, fastlagde princippet om ansvar for at gribe ind, når et land svigter sin befolkning, det, der kaldes responsibility to protect.

Dette princip drøftede jeg også indgående i sidste uge både med Ban Ki-moon og den ansvarlige for FN's arbejde med responsibility to protect, Edward Luck.

Det er regeringens klare opfattelse, at juntaen i Burma helt klart svigter sit ansvar for at beskytte egne borgere ved ikke at give fuld og